Dinsdag 12 September 1944

DAGBLAD

AMIGOE DI CURAÇAO

61ste Jaargang No. 4306

Dit dagblad verschijnt dagelijks, behalve 's Zondags; abonnementsprijs Bonaire en Curaçao 2 gld.; Aruba 2,50 gld.; Bovenwinden 3 gld.; Suriname en het buitenland 3,50 gld..

Hoofdredacteur: Dr. Joh. Hartog
Redactie-adres Consciëntiesteeg 27, telef. 1858; Postbus 80, Willemstad.

Uitgeefster en Administratie: Paulus-drukkerij, Consciëntiesteeg 29, telefoon 1550; Postbus 80, Willemstad, N.W.I.
Voor Aruba: J. E. Croes, Postbus 14, Oranjestad; tel. 38.

WIJ TREKKEN DUITSLAND BINNEN.

Patton bezet een deel van de Maginot-linie.

175 Nazie-vliegtuigen vernield in groot luchtgevecht boven Duitsland.

Noordamerikaanse vloot houdt grote schoonmaak bij de Philippijnen.

COMMUNIQUÉ NO. 157.

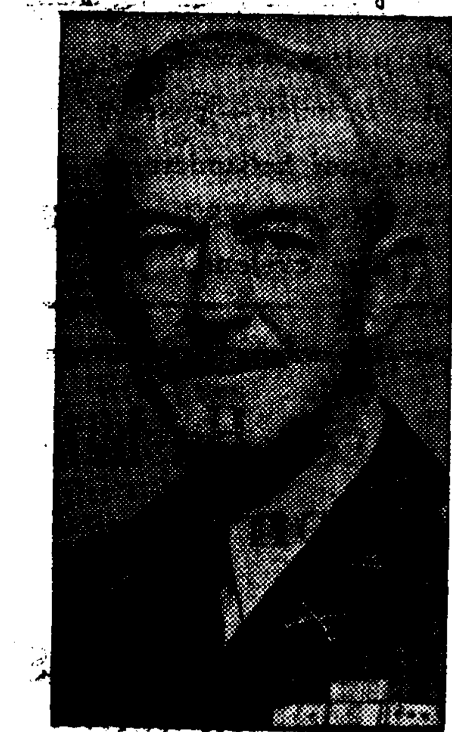
Het communiqué van het geallieerde hoofdkwartier in West-Europa van hedenmorgen luidt:

„Geallieerde troepen hebben de Duits-Luxemburgse grens overschreden. Naar het Zuiden hebben wij verbinding gemaakt met onze strijdmachten, die van Zuid-Frankrijk optrokken. De Moezelvallei blijft een bekken van Duitse weerstand.

Meer naar het Noorden, waar onze troepen de Duitse grens overschreden, zijn zij thans ten Noord-Westen van Trier. Vroeger gegane troepen, die de stad Luxemburg bevrijdden, hebben van den vijand enige hinder ondervonden ten Noord-Oosten van Mersch. In de Ardennen wordt terrein gewonnen in de omgeving van Bastenaken (Bastogne).

Ten Zuiden van Luik hebben troepen de weg tussen Harre en Aywalle genomen, 16 Kilometer ten Oosten van Luik werd Herve bezet, nadat de verspreide actie van den vijand vernietigd was.

Juprelle, aan de weg van Luik naar Tongeren, werd eveneens genomen.

GENERAAL HODGES
Na België en Luxemburg............ Duitsland.

Het bruggehoofd over het Albertkanaal werd vergroot, hoewel de vijandelijke tegenstand groot was.

Lokeren en St. Nicolaas ten Oosten van Gent werden eveneens bevrijd.

Aan de kust kwamen wij tot Blankenberge tussen Calais en Kaap Gris Nez. Wissant en Sangatte werden ingenomen. Vijandelijke kanonstellingen tussen Metz en Thionville werden door middelzware bombardementsvliegtuigen in de loop van Maandag aangevallen. In de lucht ontmoetten wij geen tegenstand, maar te land wel. Een van onze vliegtuigen wordt vermist.

De spoorlijnen van Saarbrucken tot Keulen werden door gevechtsbommenwerpers aangevallen, waarbij locomotieven en spoorwagens werden vernield. Gevechtsbommenwerpers vielen ook de vijandelijke kanonstellingen in Oost-België aan.

Het vliegveld van Leeuwarden en de veerboot van Breskens waren doelwit van onze middelzware en lichte bommenwerpers, die boven Nederland opereerden.

De versterkte omgeving van Le Havre werd ook weer aangevallen, evenals Brest.

Kustvliegtuigen hebben Maandagmiddag vier grote mijnenvegers bij Christians aangevallen en brandend achtergelaten. Door middel van raketkanonnen is Zondagmiddag laat een formatie treilers aangevallen, waarbij er een vermoedelijk zonk en vier andere beschadigd werden. Een kustvliegtuig wordt vermist. Gedurende de nacht hebben lichte bombardementsvliegtuigen vervoermiddelen in Nederland en Duitsland aangevallen" (Geallieerde hoofdkwartier, (AP) 12.9).

[N.B. In weerwil van andere hier verspreide berichten en die voorover ons toegezonden onder verantwoordelijkheid van de erbij vermelde bron gepubliceerd worden, vestigen wij er de aandacht op, dat dit het enige officiële dagcommuniqué van Eisenhower over het laatste etmaal is; hierin wordt ook nog met geen woord over de overschrijding van de grens van Nederland gerept; wel over die van Duitsland. — Red.]

OVER DE NEDERLANDSE GRENS?

Roger Greene seint:

„Met het tweede Britse leger; Britse patrouilles snelden over de Nederlandse grens en trokken Nederland binnen, waarbij zij slechts geringe Duitse weerstand ondervonden." (Met het tweede Britse leger, (AP) 12.9).

[Zie de aantekening bij het officiële communiqué — Red.]

Volgens het Deutsche Nachrichten Buro heeft het eerste Noordamerikaanse leger de buitenwijken van Maastricht bereikt. De Noordamerikanen zouden daar tanks en gemotoriseerde infanterie samentrekken. Volgens Reuter hebben de Duitsers zich in de stad teruggetrokken omdat zij wel begrijpen, dat zelfs kanalen en andere natuurlijke verdedigingslijnen in deze sector hun er niet voor behoeden kunnen omsingeld te worden. Reuter voegt er aan toe, dat het nu misschien al te laat is voor de Duitsers. (Aneta)

Het overtrekken van de Nederlandse grens door eenheden van het eerste Britse leger werd mogelijk gemaakt door een schitterende manoeuvre die de Duitse stellingen tussen het Albertkanaal en de Kempische vaart onhoudbaar maakte: Britten die Zondagmorgen optrokken van het bruggehoofd bij Beeringen naar de Kempische vaart ontmoetten eerst sterke Duitse tegenstand bij Hechtel. Deze tegenstand was zo groot dat het aanvankelijk onmogelijk scheen het kanaal over te trekken, dan met grote verliezen aan manschappen en tijd. Tegen de avond drongen zij echter in de Duitse versterkingen door een dubbele flankbeweging die de Duitsers volkomen verraste en een schitterend succes werd.

De Duitsers waren waarschijnlijk der mening toegedaan, dat onze gemotoriseerde en tankeenheden slechts langs de wegen konden oprukken en dat de streek hier die gedeeltelijk moerassig onbegaanbaar zou zijn voor onze tanks. Twee gemotoriseerde eenheden vertrokken echter ten Oosten en ten Westen van Leopoldsburg naar Hechtel.

Zij hadden echter tegen erge hinderpalen te kampen, waaronder een bedding van een niet genoemde beek, waar de grond zo zacht was, dat de tanks er in bleven steken. Verkenners kwamen terug met de mededeling, dat er een bruggetje verderop was; het was zo klein, dat de Duitsers zich zelfs de moeite niet hadden genomen het te vernielen. Ook de Britten scheen het erg zwak toe, maar zij waagden het er niettemin op en voor de avond viel was er reeds een aantal geallieerde tanks overgetrokken.

Een tweede hinderpaal was het kruispunt van Karrestaterheide, waarop de Duitsers een hevig vuur concentreerden en de derde hinderpaal waren de door de geallieerden vernielde Duitse voertuigen. De eenheid die ten Oosten van Hasselt opereerde merkte dat Hechtel ontruimd was. Men rukte dus verder op en tegen middernacht bereikten twee kolommen punten ten Zuid-Westen en ten Zuid-Oosten van de Kempische vaart bij de grote Barrière.

De vijand had niets van de omtrekkende beweging gemerkt. De genie-troepen trokken toen naar de belangrijke brug van de grote Barrière, waar de verkeersweg Hasselt—Eindhoven over gaat.

Toen deze eenheden de brug bereikt hadden openden de tanks het vuur met kanonnen en machine-geweren, waardoor de vijand dekking moest zoeken. De genie-manschappen ontlaadden de springladingen aan weerszijden, waarna het voetvolk stellingen innam om alle aanvallen op de brug tegen te houden. Met de brug veilig in handen sneden de geallieerden de Duitsers aan drie zijden de weg af. Een groot aantal gemechaniseerde colonnes trok over de brug en daarna de Nederlandse grens over.

Geen belangrijke plaatsen werden tot nu toe bereikt; er zijn in deze streek weinig plaatsen van belang. Wel bracht een patrouille een Nederlandse veldwachter mee, die getrouw aan de oproepen van het geallieerde hoofdkwartier kostbare inlichtingen verzameld had. De Prinses Irene brigade is nu nabij de plaats waar men de grens over trok.

MET DE NEDERLANDSE TROEPEN TE BEERINGEN.

door

Robert Kiek.

Verkenningseenheden van de Prinses Irene brigade, die Zondag het bruggehoofd over het Albertkanaal verdedigden tegen sterke Duitse tegenaanvallen brachten grote verliezen toe aan den vijand en namen een groot aantal gevangenen.

Maandag trokken de patrouilles tot Beverloo en meldden van daar dat zij den vijand uit de buurt hadden verdreven. Een ander Nederlands peloton vond nog Duitsers in de bossen bij Beeringen.

De artillerie viel hen Maandagmorgen aan. Het aantal Duitse doden in deze sector is nog niet bekend. Van het bruggehoofd van Beeringen, zijn de Nederlandse troepen slechts 25 km. van de Nederlandse grens. Het bruggehoofd is stevig in handen der geallieerden tot grote tevredenheid van den Britsen bevelhebber. Hij bezocht Dinsdagmorgen het Nederlandse hoofdkwartier en verklaarde aan den Nederlandsen bevelhebber, dat hij met hen eigen gezien had hoe de Nederlanders zich Zondag van hun taak gekweten hadden. Zondag verdedigden de Nederlanders het bruggehoofd tegen sterke tegenaanvallen en Maandag werd der Prinses Irene brigade opgedragen om de vijandelijke versterkingen in het gebied op te ruimen.

Gesteund door tanks begaven twee Nederlandse eenheden zich aan het werk; zij lieten heel wat Duitse doden op het veld achter en brachten meer dan 60 gevangenen, waaronder vele SS-mannen met zich mede. (Aneta)

PATTON DOOR DE MAGINOT-LINIE.

Edward Ball, die zich met de Noordamerikanen voor Thionville bevindt, seint als volgt: Pattons troepen, die door de Maginot-linie heen gebroken zijn, vechten om Thionville, dat aan de Westelijke zijde van de Moezel ligt. (Voor Thionville, (AP) 12.9).

DARMSTADT EN BERLIJN AANGEVALLEN.

Het Britse ministerie van luchtvaart maakte bekend, dat Maandagnacht Lancasters van het Raf-commando een grote aanval op de nijverheidsstad Darmstadt hebben gedaan. Darmstadt ligt in het boven-Rijnland en is een middelpunt van scheikundige industrieën. Niettegenstaande de grote tegenstand werd de aanval nauwkeurig uitgevoerd. Grote branden bleven achter.

Ook Berlijn werd aangevallen. Men nam daar een hevige ontploffing waar.

Voorts werden vele mijnen gestrooid. Zeker zeven vijandelijke gevechtsvliegtuigen gingen verloren; van ons worden er zestien vermist (Londen, (AP) 12.9).

GROTE LUCHT-OVERWINNING.

De Noordamerikaanse luchtmacht maakte bekend, dat meer dan duizend zware bommenwerpers industriële doelen te Merseburg, Lutzkendorf en Misburg in Duitsland hebben aangevallen. 500 Tot 750 gevechtsvliegtuigen escorteerden de Vliegende Forten en Liberators bij de aanvallen op Hitlers olie-installaties in Midden-Duitsland. Het weer was goed, zodat op alle drie plaatsen de doelen gezien konden worden. Andere zware bommenwerpers vielen niet nader genoemde doelen aan waar de bewolking de bemanningen dwong om van speciale instrumenten gebruik te maken bij de bombardementen.

Er ontwikkelde zich het grootste luchtgevecht dat ooit boven het Reich geleverd werd waarbij de Noordamerikaanse gevechtsvliegtuigen 130 Duitse vliegtuigen neerschoten (Geallieerd Hoofdkwartier, (AP) 11.9).

DE ACHTERVOLGING IN ITALIË.

Eenheden van het vijfde leger zetten de achtervolging van de Duitsers door wat officieel als vooruitgeschoven stellingen van de Gotische linie beschreven wordt, voort. Ten Noorden van Florence (waarover Time van deze week met een foto van de volkomen aan puin geslagen stad zegt: Florence, zoals de wereld het gekend heeft, is niet meer...... het hart van de stad is weg) kwam men tot punten, die op ongeveer 50 km. ten Zuiden van Bologna gelegen zijn. Vijandelijke tegenstand ontmoette men niet. Patrouilles kwam tot aan Barberino in het Noorden van de Apennijnen en 25 km. ten Noorden van Florence en Scarperia. Hoewel deze plaatsen in de bergen liggen, zodat men kan veronderstellen, dat de nazies wel een laatste poging zullen doen om zich te verschansen, maken de officiële meldingen geen gewag van enige werkelijke tegenstand (Noland Norgaard uit Rome, (AP) 12.9).

AARDBEVING IN DE OOST?

Twee hevige aardbevingen, welke waarschijnlijk plaats vonden in Nederlands Oost Indië, werden geregistreerd door de seismograaf van de Universiteit van Fordham: de eerste om 5.34.50 uur Curaçaose tijd en de tweede om 5.37.18 uur (New York, (AP) 11.9).

DE OVERSTEEK VAN DE DUITSE GRENS.

Een Noordamerikaanse pantserdivisie is Duitsland binnengetrokken nadat vooruitgeschoven elementen de grens gisteren om 18.10 uur overschreden. (Met de Noordamerikanen in Duitsland, (AP) 12.9).

Het nieuws van vandaag.

Geallieerde patrouilles hebben vermoedelijk de Nederlandse grens overgestoken, doch van een belangrijke opmars over de grens van ons land kan nog niet gesproken worden. Correspondenten seinen van het front, dat de Geallieerde troepen over de grens kwamen ten Zuiden van Eindhoven, doch het Hoofdkwartier van Generaal Eisenhower heeft hiervan nog met geen woord gerept. Het officiële communiqué zeide slechts, dat het bruggehoofd over het Albertkanaal werd uitgebreid tegen een krachtige vijandelijke tegenstand in. De Duitsers van hun kant beweren, dat zij het Geallieerde bruggehoofd over het Albertkanaal bij Hasselt hebben verpletterd.

Wel heeft het Geallieerde Hoofdkwartier officieel de overschrijding van de Duitse grens met een belangrijke strijdmacht bekend gemaakt. De Geallieerden vechten nu in Duitsland ten Noorden van Trier en rukken blijkbaar ook op in de richting van Aken. Het Geallieerde leger, dat het eerst binnen Duitsland kwam, was het Noordamerikaanse 1e leger onder bevel van Generaal Courtney H. Hodges, dat ook het eerst in België en in Luxemburg kwam. Blijkbaar vecht het thans in de buitenste defensies van de Siegfriedlinie. In Noord-Frankrijk heeft het Noordamerikaanse 3e leger onder Generaal Patton een deel van de Maginot-linie bezet in hevige gevechten. De gevechten gingen door de donkere ondergrondse gangen van deze linie. Alzo levert de Maginot-linie geen gevaar meer op voor de Geallieerden.

Bij luchtaanvallen op Duitsland vond gisteren een groot luchtgevecht plaats, waarbij 133 nazie-vliegtuigen werden neergeschoten en nog 42 op de grond werden vernield.

De Canadezen blijven goed vorderen langs de Franse en Belgische kusten. Een laat bericht meldt de bezetting van Le Havre nadat het Duitse garnizoen zich om 11.30 uur overgaf.

Het 7e leger, dat uit Zuid-Frankrijk oprukte, heeft nu ook contact gemaakt met het 3e leger ergens ten Noorden van Dijon. Hiermede is elke ontsnappingsweg afgesneden voor de Duitsers, die zich nog in Zuid-Frankrijk mochten bevinden. In Noord-Italië wordt nog hard gevochten voor een doorbraak naar het Noorden en in de Balkan hebben de Russen weer 200 plaatsen bezet in hun opmars naar Hongarije. In Polen nadert men de Zuidgrens van Oost-Pruisen en ook wordt verwacht, dat de Russen spoedig uit Oostelijke richting de aanval op het Junkerland zullen inzetten.

Het grootste nieuws uit de Stille Oceaan is, dat de Noordamerikaanse vloot met haar vliegtuigen grote schoonmaak heeft gehouden in de wateren van de Philippijnen, waarbij o.a. een geheel convooi van 52 schepen werd vernield. Nog vele andere Japanse schepen werden vernield, waaronder 9 door Noordamerikaanse duikboten.

DE PAUS TOT DEN PRESIDENT VAN POLEN.

Zijne Heiligheid de Paus heeft de volgende boodschap gericht tot Zijne Excellentie Wladyslaw Rackiewicz, President van Polen:

„Wij behoeven niet te herhalen hoe diepe indruk het lijden van alle slachtoffers van deze gruwzame krijg op Ons maken. Wij lijden in bizondere mate om Onze dierbare en trouwe zonen van Polen, dat gedurende vijf jaren aan zo grote benauwenissen en ontelbare beproevingen is onderworpen geweest. Wij zijn tot in het diepst Onzes harten ontroerd door het beroep, dat door de vrouwen van Warszawa kortelings op Ons gedaan is. Wij hebben nimmer afgelaten den Almachtige te bidden, dat Hij in Zijne genade het eind dezer dagen van smart mocht bekorten en het uur der bevrijding spoedig mocht doen aanbreken. Herhaaldelijk gedurende deze jaren hebben Wij onze stem verheven om de wereld te herinneren aan de grondbeginselen, welke de wijze van oorlogvoering moeten bepalen. Deze grondbeginselen leggen het fundament voor de komende vrede. Bij een audiëntie van Polen enkele weken geleden, welke Wij ons met zoveel liefde herinneren, hebben Wij uitdrukking gegeven aan de hoop, dat deze vrede blijvend zoude zijn en vol voorspoed voor de natiën. Ieder weet, dat Wij in Onze apostolische missie alles gedaan hebben wat in Onze macht lag om de verdrukten te verdedigen en te trachten hun de zekerheid en de tijdelijke bescherming voor hen te erlangen. Wij hebben al wat Ons mogelijk was gedaan om het leven der Polen te redden. De Heer geve, dat Ons en aller gebeden verhoord worden, dat een einde kome aan de vergieting van zoveel bloed en tranen. Met deze gebeden op Onze lippen zenden wij allen mannen en vrouwen, die zulks gevraagd hebben, als ook aan U persoonlijk, dierbare Zoon, en aan de Poolse natie, welker vertolker Gij zijt, de verzekering van Onze vaderliefde en Onze apostolische zegen" (Vaticaanstad, (AP) 12.9).

DE HEL VAN WARSZAWA.

Het Zweedse Telegraafbureau haalde een bericht aan van een Duitsen oorlogscorrespondent volgens wien „geen enkele grote stad in deze oorlog zulk een hel te verduren heeft gehad als Warszawa". Met de verovering van de Beurs van Warszawa door de Duitsers zou het verzet der patriotten gebroken zijn, volgens het bericht. De Duitse troepen zouden het gebouw vier maal bestormd hebben en het tot gruis geslagen hebben met bommen. Zij stormden door de Poolse versperringen heen met reusachtige tanks en veroverden het bastion uiteindelijk in gevechten van man tegen man (Stockholm (AP) 11.9).

HET VERZET DER POOLSE PATRIOTTEN.

Een communiqué, dat per radio werd overgeseind door de Poolse patriotten in Warszawa en door het Poolse Persbureau werd verspreid, zegt o.a.:

„Het vijandelijk artillerievuur en de vijandelijke luchtaanvallen namen enigszins af op 10 September. Wij stonden enig terrein af in het centrum van de stad. Er vonden anders geen belangrijke veranderingen plaats. Wij kunnen nog steeds het gedonder van het geschut horen uit de richting van Praga".

Het communiqué zeide voorts, dat het ondergrondse leger van Generaal Bor 80% van zijn oorspronkelijke sterkte verloor gedurende de eerste dertig dagen van de strijd in het oude stadsdistrict. Ongeveer 1300 gewapende vaderlanders werden later uit dit gebied ontruimd (Londen, (AP) 11.9).

JODENVERVOLGER NAAR DE GALG.

Wade Werner seint uit Londen:

Adolf Hitler heeft zijn Jodenvervolger No. 2, zijn oud-Ambassadeur bij Mussolini in Rome en vijf andere Duiters naar de galg gezonden wegens één en dezelfde overtreding: deelneming aan de samenrotting van 20 Juli om hem te doden.

Graaf Helldorf, een van de zeven, werd 13 jaren geleden door de rechtbank in democratisch Duitsland veroordeeld tot 6 maanden gevangenisstraf wegens het leiden van anti-Joodse relletjes in het Westelijk deel van Berlijn. In Juni 1934 ontsnapte hij wederom de dans toen hij Politie-Chef van Berlijn was en geruchten de ronde deden dat hij zou zijn opgeruimd. Ditmaal maakte het Volksgericht korte metten met hem.

In de hoogtijdagen van de Jodenvervolging stond Helldorf bekend als Hitlers Jodenvervolger No. 2; No. 1 was Julius Streicher.

Transocean deelde mede, dat Helldorf bekende, dat hij diende als schakel tussen de militaire samenzweerders en de burgerlijke groep. Tot de zes anderen, die veroordeeld werden, behoorde Karl Goerdeler, oud-burgemeester van Leipzig, die er op aandrong, dat de revolutie tegen het nazie-regime zou moeten beginnen met de moord op Hitler, aldus het verslag van Transocean over het verhoor.

Hassel, de vroegere Ambassadeur in Rome, zou bekend hebben, dat hij sedert de lente van 1943 van het complot afwist. Goerdeler zou Kanselier worden in de nieuwe regering, welke een eind zou maken aan de oorlog, capituleren en „Duitsland overgeven aan zijn vijanden" (Londen, (AP) 11.9).

ROOSEVELT OVER DE BEVRIJDING VAN LUXEMBURG.

Roosevelt heeft de volgende verklaring uitgegeven over de bevrijding van Luxemburg:

„Voor geen enkel volk, dat het nazie-juk gedragen heeft, kan de bevrijding meer betekenen dan voor dat van het Groot Hertogdom Luxemburg.

Nadat hun land meedogenloos aangevallen en bezet werd door de Duitse militairen in Mei 1940 werd het niet alleen ingelijfd bij het Derde Rijk en hen het Duitse burgerschap opgelegd, doch werden hun zonen gedwongen om te dienen in de gelederen en de hatelijke uniform van hun verdrukkers te dragen.

Met ongekende opoffering en vastberadenheid hebben de dappere Luxemburgers zich verzet tegen elke poging van de nazies om hun geest te breken. Ter gelegenheid van hun bevrijding van de tyrannie en de terugkeer van de vrije instellingen welke hen zo dierbaar zijn, groet ik het dappere volk van Luxemburg" (Washington, (AP) 11.9).

ONS KONINKRIJK

VOOR HET VADERLAND.

Wij laten hieronder een lijst volgen, bekend gemaakt door het Hoofdkwartier van de Nederlandse Vloot met de namen van 74 officieren en manschappen van de vloot, die sedert 11 Januari het leven verloren en van 1 officier en 23 manschappen, die in Japanse krijgsgevangenschap overleden.

Op 11 Januari keerde een Swordfish-toestel van de vlootluchtmacht niet terug. De volgende leden der bemanning worden beschouwd als gevallen bij het oefenen van hun plicht:

M. Boelhouwer, korporaal vliegtuigtelegrafist; **G. A. Q. Krijnen**, officier zeewaarnemer der 3e klasse.

De volgenden stierven door ziekte: **P. van Gils**, matroos-kok, **C. Nieuwpoort**, majoor telegrafist; **O. R. B. Nobel**, Matroos II; **J. Vink**, schipper.

Vermist, waarschijnlijk gedood bij een ongeluk: **Th. Limbosch**, officiervlieger der 3e klasse.

Gedood bij het oefenen van hun plicht op de bijgevoegde data: **P. Kwast**, vliegtuigmaker, 8 April; **G. A. Mallee**, officier Marinestoomvaartdienst II, April 26; **E. H. van Hollander**, officier vlieger der 3e klasse, 28 April; **F. C. M. Brogtrop**, sergeant vlieger, waarnemer, 18 Mei; **H. C. de Jager**, 2e luitenant vlieger militaire luchtvaart 18 Mei; **W. C. Dobson**, officier vlieger der 3e klasse, 8 Juni; **P. Engels**, sergeant vliegtuigtelegrafist 8 Juni; **J. H. van Hagen**, sergeant vliegtuigschutter 8 Juni; **J. Meester**, officier zeewaarnemer der 3e klasse 8 Juni; **Th. P. Mensingh**, sergeant vliegtuigschutter 8 Juni; **G. Mulder**, officier zeewaarnemer 3e klasse 8 Juni; **R. D. Stoffels**, sergeant vliegtuigtelegrafist 8 Juni; **J. A. IJsselstein**, officier vlieger der 3e klasse, 8 Juni; **L. Zwartster**, Luitenant ter Zee 3e klasse 24 Juni.

Vermist worden de volgenden na vluchten boven Frankrijk op de aangegeven data: **H. C. A. J. Roovers**, sergeant-majoor vlieger 3 Mei; **W. Badings**, officier zeewaarnemer 3e klasse 8 Juni **H.L. Hamilton of Silverton**, reserve 1e Luitenant vlieger militaire luchtvaart 8 Juni; **F. M. Kuypers**, sergeant vliegtuigschutter 8 Juni; **I. Posthumus**, sergeant vliegtuigtelegrafist 12 Juni; **W. C. van Haeften**, officier zeewaarnemer 3e klasse 12 Juni; **R. Ph. M. van der Heijden**, sergeant vliegtuigtelegrafist 12 Juni; **D. Brand**, reserve 1e luitenant luchtvaart 12 Juni; **C. Smit**, korporaal vliegtuig schutter 12 Juni; **H. Huijskens**, reserve 2e luitenant waarnemer 13 Juni; **A. W. Klaasen**, sergeant vliegtuigschutter 13 Juni; **J. van der Land**, reserve 2e luitenant waarnemer 13 Juni; **J. Ch. Sillevis** tijdelijk officier vlieger 1e klasse, 13 Juni; **L. den Hollander** korporaal vliegtuigschutter 20 Juni; **H. Luschen**, officier zeewaarnemer 3e klasse 20 Juni; **C. J. den Tex Bondt**, officier vlieger 2e klasse 20 Juni; **W. M. Theunissen**, korporaal vliegtuigschutter 20 Juni; **J. H. Velleman**, korporaal vliegtuigschutter 20 Juni; **J. A. M. A. Hielckert**, sergeant vliegtuigtelegrafist 24 Juni; **H. J. Keppler**, korporaal vliegtuigschutter 24 Juni; **A. J. Loohuizen**, reserve 1e luitenant militaire luchtvaart 24 Juni; **J. Sluis**, reserve 1e luitenant militaire luchtvaart 24 Juni.

De volgenden werden gedood tijdens het oefenen van hun plicht op 23 Juni: **H. J. Jansen**, officier zeewaarnemer 2e klasse; **Th. W. van Lier**, officier vlieger 3e klasse; **W. Reedijk**, officier zeewaarnemer 3e klasse; **G. Th. Willemse**, sergeant vliegtuigschutter.

De volgenden stierven in Japanse krijgsgevangenschap: **A. van Aken**, militie matroos ziekenverpleger; **L. A. Albinus**, matroos schrijver; **H. Th. van Baal**, matroos 3e klasse; **B. Berkhout**, vliegtuigmakersmaat; **F. Bosse**, leerling monteur; **E. W. Coenraad**, leerling vliegtuigmaker; **J. J. M. Cramer**, militie matroos; **H. Enting**, majoor vliegtuigmaker; **L. Greenhuysen**, Majoor-torpedomaker; **W. H. Heck**, marinier 3e klasse; **Van Hoek**, sergeant der mariniers; **C. L. J. Jeekel**, militie matroos seiner; **J. Ch. Matheron**, korporaal monteur; **E. Moorrees**, matroos schrijver; **L. Pieters**, matroos vliegtuigmaker; **J. Provily**, matroos schrijver; **L. Pieters**, mavost, matroos vliegtuigmaker; **F. C. Schreuder**, matroos vliegtuigmaker; **C. L. Schultz**, Luitenant ter Zee III; **W. E. Stavers**, matroos vliegtuigmaker; **Van de Suchtelen**, matroos; **J. F. H. van Haare**; **W. F. Voege**, marinier 3e klasse; **B. Volmer**, matroos ziekenverpleger; **H. W. J. Vos**, korporaal vliegtuigmaker.

NEDERLANDSE SCHEPEN DOEN VENEZOLAANSE HAVENS AAN.

De Hee- C. M. L. Bakker, directeur van de K.N.S.M. te Caracas heeft een openbare brief gezonden aan het Venezolaanse blad „Esfera", waarin hij verklaart dat de Nederlandse schepen er zich niet van onthouden om Venezolaanse havens aan te doen. (Aneta).

ONS HÉMECHT.

Luxemburgs volkslied

O Du do uewen, dem seng Hand
Durch d'Welt Natio'nelet,
Behitt du d'Lëtze burger Land
Vum frieme Joch a Led;
Du hues ons all als Kanner schon
De freie Gêscht jo ginn,
Loss viru blënken d'Freihets-sonn,
De' mir so' lâng gesinn,
Loss viru blënken d'Freihets-sonn,
De' mir so' lâng gesinn.

* * *

Vertaling:

O God, wiens heilige hand geleidt
Alle naties van deez' aard,
Beschermt ons Luxemburg van 't gevaar
Van vreemde juk en onheil
Ons gaaft Gij als een schone gift
Een immer vrije geest
Laat vrijheids zon nog op ons schijnen
Deze genade vragen wij van U
Laat vrijheids zon nog op ons schijnen
Deze genade vragen wij van U.

* * *

Woorden en muziek van „Ons Hémecht" werden in 1898 geschreven door J. A. Zinnen.

KIEK ZAG DEN PRINS.

De berichtgever van Aneta, Robert Kiek, meldde Maandag, dat hij op weg naar Brussel, van waar hij zijn verslag wilde zenden, Prins Bernhard zag op weg naar de Nederlandse troepen, die onmiddellijk achter de Britse patrouilles opereerden, die over de Belgisch Nederlandse grens waren getrokken.

Leunend tegen een met drie sterren gemerkte jeep in de nabijheid van het Albertkanaal, verklaarde Prins Bernhard, die pas over het kanaal was gekomen om het bruggehoofd bij Beeringen te zien, aan de Reuter-berichtgever, dat de bevrijding van Nederland nakende was.

Deze correspondent, Doon Campbell seinde Maandag: Er ligt slechts een kanaal tussen ons en de grens, zei de Prins, en de Nederlandse troepen verkeren in een prachtige stemming. Zij kunnen nauwelijks wachten op de dag, dat zij op eigen bodem zullen vechten. Toen ik hen de laatste keer zag, twee weken geleden, zei ik: De volgende keer zie ik u terug aan de Belgische grens. De troepen snakken er naar om de Duitsers te lijf te gaan. Zij waren eerst bij de Canadezen, maar werden spoedig naar hier overgebracht.

De Britten werken buitengewoon mee. De Prins verklaarde ook bij de troepen te willen zijn als zij de grens overtrekken. Hij merkte op: Wanneer wij over de Kempische vaart zijn zijn wij practisch in Nederland. De binnenlandse strijdkrachten van Nederland zijn zeer sterk.

Zij zijn georganiseerd en zullen hulp bieden zodra wij over de grens komen. De Nederlandse troepen hebben een belangrijk aandeel gehad in het terugwerpen der Duitsers die het bruggehoofd van Beeringen trachten binnen te dringen.

De Prins beschreef het als een schermutseling en zei: Onze jongens maakten er een ware commando-aanval van en doodden heel wat Duitsers. (Aneta)

VOORZICHTIG ZIJN.

Nederlanders uit verschillende steden hebben, bij het horen van het nieuws, dat de geallieerden de grens over waren getrokken de Vlaggen uitgestoken, wat de Duitsres aanleiding gaf représaille-maatregelen te treffen. Prins Bernhard heeft Zondag dan ook zijn waarschuwing herhaald aan het Nederlandse volk om voorzichtig te zijn gedurende deze laatste dagen van onderdrukking en geen betogingen te houden. (Aneta)

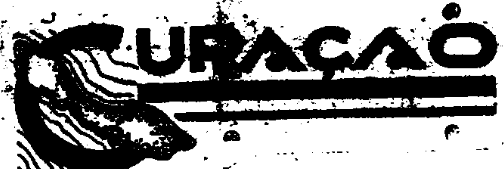
STAKING TE ROTTERDAM.

De bemanning van de sleepboten in de haven van Rotterdam is in staking gegaan. (Aneta)

HARE MAJESTEIT DANKT MR. BRONS.

Hare Majesteit Koningin Wilhelmina telegrafeerde naar Mr. J. C. Brons, waarnemend Gouverneur van Suriname om Haar dank te betuigen voor het telegram, dat hij zond ter gelegenheid van het binnendringen der geallieerden in Nederland.

In Suriname is een commissie gevormd, die zich zal bezig houden met de viering van een bevrijdingsdag en de dag van de terugkeer der Koningin in Nederland. In de kerken en in de synagoge wordt voortdurend voor de bevrijding gebeden.

DANK AAN DE VROUWEN.

De „Vrouwen Organisatie" schrijft ons:

„Van Zijne Excellentie den Gouverneur ontvingen wij bericht, dat alhier het volgende telegram werd ontvangen: van den Minister van Oorlog: „Mevrouw de Regt, Presidente Vrouwen Organisatie, Bevestigt hiermede ontvangst cheque $4.500.— aan Knapper.

Deze spontane bijdrage, welke onmiddellijk gebruikt werd voor aanschaffing cantinewagens van urgent belang voor verlening hulp door V.V.H.K. [Vrouwen Vrijwilligers Hulp Korps] in bevrijd Nederland betuig ik haar die hieraan bijdroegen mijn warmste dank".

Aangezien deze gelden indertijd niet alleen door leden van onze organisatie, maar door „Alle vrouwen van Curaçao" werden bijeengebracht, zou ik u willen verzoeken, aan dit telegram een plaatsje in uw blad te willen geven".

NIEUWE STANDPLAATS CHAUFFEURS.

Op verzoek van de Chauffeursbond hebben de buschauffeurs een nieuwe standplaats gekregen vlak tegenover het Sint Martinusgesticht. Doordat er echter ook de particuliere wagens parkeren, is het voor de buschauffeurs dikwijls onmogelijk daar de eindhalte te maken.

De politie doet goed hier een einde aan te maken of voor de buschauffeurs of voor de particuliere wagens. Maar niet voor beiden. Het publiek moet kunnen weten, waar het de bussen kan vinden.

BEDIEND.

Gistermiddag is Zuster Elisa van het Sint Martinusgesticht uit voorzorg voorzien van de laatste H.H. Sacramenten der Stervenden.

SNELSCHAAK-KAMPIOENSCHAP VAN CURAÇAO.

Het aantal inschrijvingen voor deze wedstrijd bedraagt 47, waaruit de populariteit van het schaakspel op Curaçao moge blijken.

Voor de demi-finales werden de zes sterkste deelnemers van „Curaçao" en „Dr. Max Euwe", benevens de vier sterksten van „Capablanca" geplaatst.

Aanstaande Donderdag, 14 September, te 20.00 uur, worden in het repetitielocaal van de Club „Asiento" de voorwedstrijden gespeeld met 31 deelnemers, verdeeld in vier groepen. De indeling hiervan is als volgt:

Groep E: Clemencia; van Heulen; P. Meit; O. de Leon; Rigaud; Visman; de Vos Burchart.

Groep F: Bonzet; Delvalle Joubert; Kisselevich; Lenderbor; Maduro; Oberg; Vinger.

Groep G: Barkmeyer; Berend; de Graaf; van der Meer; van Norde; Velder; Zilberstein; Zuiverloon.

Groep H: van Gijn; Grinstein; A. Groen; Hoedemaker; Hudson; Janga; G. de Leon; v.d. Weide.

Hij die als No. 3 in een dezer groepen eindigt ontvangt een troostprijs. Zij die No. 1 of No. 2 eindigen bereiken de semi-finale, die op Dinsdag, 19 September, gespeeld wordt en waarvan de indeling als volgt is:

Groep A: Euwe; S. Groen; van Lingen; Luyando; No. 1 Groep E; No. 2 Groep E.

Groep B: Fruchter; Lemmens; Meit; Schob; No. 1 Groep F; No. 2 Groep F.

Groep C: Den Houting; Martinez; Pang Atjok; van Tongerloo; No. 1 Groep G; No. 2 Groep G.

Groep D: Kerk; Mulhson; Wiznitzer; Zonenschain; No. 1 Groep H; No. 2. Groep H.

De No.'s 3 ontvangen eveneens een troostprijs. De No.'s 1 en 2 bereiken de finale die op Donderdag, 21 September, zal plaats vinden. Zij die goede schaakstukken en borden hebben worden verzocht deze mede te brengen.

Mr. JOHAN O. CROES has the honour of announcing the marriage of his daughter
ANNA CORNELIA
to
Mr. ANTHON OSLIN SCHOLTEN
on Thursday the forteenth of September one thousand, nine hundred and fortyfour.
Reception 5.30 to 7 p.m.
Beatrixstraat — Oranjestad - Aruba

Mr. ANTHON L. SCHOLTEN has the honour of announcing the marriage of his son
ATHON OSLIN
to
Miss ANNA CORNELIA CROES
on Thursday the forteenth of September one thousand, nine hundred and fortyfour.
Reception 5.30 to 7 p.m.
Beatrixstraat — Oranjestad - Aruba.

DE HEER EN MEVROUW
J. Eleonora - Harreman
geven met blijdschap kennis van de geboorte van hun dochter
JEANNETTE MARIE
Willemstad, 8 September 1944.

Wife response to Husband's declaration

I, the undersigned, OLGA ROUSE, make known that my husband

Henry O. Rouse

has never paid any debt for me before, for I am capable of taking care of my own debt, without his assistance.

Curaçao, 12 September 1944.
2—1 OLGA ROUSE.

Den Heer MARCEL SAMBO
en echtgenoote
geven hierbij kennis van de geboorte van hun dochter
MARCERITE MADELEINE
Koedishi 30
Sept. 5|44. 3—3

Buitenland

STALIN KAN NIET KOMEN.

Een telegram van Maarschalk Stalin, waarin hij uiting geeft aan zijn spijt, dat de militaire ontwikkelingen het voor hem onmogelijk maken om deel te nemen aan de besprekingen te Québec, werd bekend gemaakt door Stephen Early, de Secretaris van President Roosevelt. Uit het telegram bleek, dat Roosevelt en Churchill den Russischen Premier hadden uitgenodigd om aan de conferentie deel te nemen.

Early zeide, dat, hoewel Roosevelt en Churchill gaarne verlangd hadden dat Stalin aan de beprekingen mee zou doen, zij volkomen beseffen, dat hij op het ogenblik moeilijk de leiding der militaire verrichtingen aan andere handen kan overdragen (Québec, (AP) 11.9).

HET NA-OORLOGS BESTUUR IN DUITSLAND.

Naar vernomen wordt, zal Duitsland na de oorlog waarschijnlijk enkele jaren lang bestuurd worden door een Noord-amerikaans-Brits-Russische Raad in Berlijn en niet door enig soort Duitse regering. Dit algemene plan werd tot nu toe bekend gemaakt omtrent de bedoelingen met Duitsland nadat het verslagen is. Verschillende biezonderheden moeten nog worden geregeld in conferenties tussen de (Geallieerden (Londen, (AP) 11.9)

RUSSISCH COMMUNIQUÉ.

Op 11 September veroverden onze troepen ten Zuiden en Zuid-Westen van Lomza meer dan 30 plaatsen. Hiertoe behoorde Konarjitse op 4 kilometer ten Zuiden van Lomza. In het centrale deel van Roemenië baanden onze troepen samen met de Roemeense troepen zich een weg vooruit en veroverden zij de steden Sighi-Soara, Riguas, Petrosani en meer dan 200 andere plaatsen. Hiertoe behoorden de spoorwegstations Merus, Opasce, Avgustini en Banoch. Volgens voorlopige berichten hebben de troepen van het 3e Oekraïne-front in Bulgarije den commandant van de 13e Duitse tank-idivisie, Luitenant Generaal Frieder, en den commandant van de 153e Duitse divisie voetvolk, Luitenant Generaal Tieger, gevangen genomen.

Aan andere fronten vonden verkenningsactiviteiten plaats en op sommige plaatsen werden gevechten van plaatselijk belang geleverd. Op 10 September vernielden of ontwrichtten onze troepen 12 Duitse tanks. 7 Vijandelijke vliegtuigen werden neergehaald in luchtgevechten of door het afweervuur" (Moskou, (AP) 11.9).

FRANS CABINET BIJEEN.

Het nieuwe Franse cabinet heeft bij zijn eerste bijeenkomst de benoeming van René Massigli tot Ambassadeur in Londen goedgekeurd. Dastier de la Vigerie maakte bekend, dat hij de benoeming tot Ambassadeur in Washington van de hand had gewezen. Men acht het waarschijnlijk, dat De Gaulle iemand zal kiezen uit de verzetbeweging aangezien hij reeds iemand uit het Comité van Algiers benoemde tot Ambassadeur in Londen. De moeilijkheid is echter om iemand te vinden met diplomatieke ervaring en kennis van de Verenigde Staten.

Verschillende der nieuwe ministers die gekozen werden uit de verzetbeweging ontmoetten voor het eerst de leden van het Comité van Algiers (Parijs, (AP)

DIJON BEZET.

Sid Feder seint uit Rome.

Na een strijd van 24 uren tegen een hardnekkige tegenstand hebben de Franse strijdkrachten het belangrijke verkeerscentrum Dijon bezet. Tegelijk hebben de Noordamerikaanse troepen in hun Oostwaartse opmars de buitenwijken van Vesoul in de vallei van de Doubs bereikt op 50 kilometer van de doorgang van Belfort.

Vesoul ligt op 30 kilometer ten Noorden van Besançon. Van bevoegde zijde werd medegedeeld, dat de vijand nog krachtig tegenstand biedt ten Noorden van Rioz, dat tussen Vesoul en Besançon ligt. Door tot Vesoul door te dringen, terwijl de Fransen het wegenkruispunt Dijon namen, hebben de Geallieerden de weg afgesneden voor vijandelijke troepen, die van Dijon uit nog in Noordoostelijke richting zouden pogen te vluchten (Rome, (AP) 11.9).

SUCCESSEN TEGEN DE JAPANNERS.

Het Geallieerde Hoofdkwartier te Pearl Harbor heeft het volgende communiqué uitgegeven:

„Vliegtuigen van vliegdekschepen, behorende tot de vloot in de Stille Oceaan, hebben vijandelijke vliegvelden en andere militaire doelen op het eiland Mindanao in de Philippijnen aangevallen op 8 September. De vliegvelden te Delmonte, Valancia, Cagayan Buayan en Davao werden gebombardeerd en beschoten. Bij deze aanvallen werden 2 vijandelijke vliegtuigen aangetroffen nabij onze vliegdekschepen, 5 werden ontmoet boven Cagayan en 1 boven Davao. Alle werden neergeschoten. Ongeveer 60 vijandelijke vliegtuigen werden op de grond vernield. Barakken, opslagplaatsen en hangars op verschillende vliegvelden werden aangevallen. De vijandelijke installaties aan de waterkant te Matina, Cagayan en Surigao werden ook gebombardeerd.

Een convooi werd ontdekt voor de Hinaatuna-baai, bestaande uit 32 geladen kustvaartuigen en 20 sampans. Dit convooi werd aangevallen door kruisers, torpedojagers en vliegtuigen van vliegdekschepen en alle vijandelijke schepen werden vernield. Bovendien werden vijandelijke schepen gevonden in de Saragani-baai en in de Golf van Davao alsook nabij Cagayan en Surigao. Deze werden aangevallen als gevolg waarvan 16 kleine vrachtschepen, 1 middelgroot vrachtschip, 1 patrouille-vaartuig en vele sampans tot zinken werden gebracht of vermoedelijk tot zinken werden gebracht; 2 kleine vrachtschepen en op zijn minst 17 sampans werden in brand gezet. Onze vliegtuigverliezen bij deze verrichtingen waren zeer licht. Geen schade werd geleden door onze schepen.

Meer dan 80 ton bommen werd geworpen en talloze raketten afgevuurd door de vliegtuigen van vliegdekschepen bij aanvallen op de Palau-eilanden op 9 September. Luchtdoelstellingen en andere verdedigingswerken werden aangevallen op de eilanden Angaur, Peleliu en Koror. Talrijke branden werden gesticht te Koror. Een torpedojager en een vrachtschip, die — naar men vermoedt — hevig beschadigd werden bij vroegere aanvallen, werden wederom aangevallen. Wij verloren 7 man van het vliegpersoneel in deze aanvallen. Liberators van de 11e leger-luchtmacht bombardeerden het eiland Paramusjiro in de Koerilen op 9 September en Liberator verkenningsvliegtuigen van de 4e marine-luchtmacht vielen het eiland wederom aan vóór het aanbreken van de dageraad op 10 September.

Bij de eerste aanval poogden verschillende vijandelijke jagers zonder succes om onze strijdmacht te onderscheppen; een vijandelijke jager werd beschadigd. Een convooi werd nabij Paramusjiro waargenomen en gebombardeerd door Mitchells van de 11e leger-luchtmacht op 9 September. Startbanen en luchtvaart-faciliteiten te Iwo Jima in de Vulkaaneilanden werden op 9 September met 37 ton bommen getroffen door Liberators van de 7e leger-luchtmacht.

Het afweervuur was matig tot intensief. 7 Tot 10 vijandelijke jagers onderschepten onze toestellen. Van deze groep werden 5 of 6 vernield, 1 waarschijnlijk vernield en 1 beschadigd. 3 Liberators werden beschadigd. Op 8 September bombardeerde een enkele Liberator het vliegveld van Iwo Jima, terwijl een patrouille-vliegtuig van de marine een kleine tanker bombardeerde en beschoot ten Westen van Iwo Jima; de tanker werd brandend achtergelaten en is vermoedelijk gezonken. Een enkel vliegtuig bombardeerde Pagan op 8 September, terwijl gevechtsvliegtuigen Rota aanvielen op 9 September. Op geen van beide plaatsen vond onderschepping plaats. Mitchells van de 7e leger-luchtmacht bombardeerden een vliegveld en defensiewerken op Ponape op 8 September. Het afweervuur was van intensief tot matig. Liberators van de 7e leger-luchtmacht troffen de volgende dag de startbaan en luchtdoelstellingen op Nauru. Verdere neutraliserende aanvallen werden op 8 en 9 September gedaan op vijandelijke posities in de Marshall-groep. Liberators van de 7e leger-luchtmacht en Corsair gevechtsvliegtuigen en Dauntless duikbommenwerpers van de 4e marine-luchtmacht troffen kanonstellingen, ammunitie-opslagplaatsen en bivakken op Wotje, Mili en Jaluit" (Pearl Harbor, (AP) 11.9).

VERENIGINGSNIEUWS.

Katholieke Sport Centrale: Athletiek: Zondag 24 September athletiekwedstrijden voor senioren en junioren op Brakkeput. Inschrijvingen bij de commissieleden vóór 17 September.

— **Ten Noorden** van Florence in Italië zijn de vijfde en achtste legers thans op vele plaatsen in contact met de stellingen van de Gotische linie. In de Adriatische sector duurt de hevige strijd voort.

— **De Geallieerde** troepen hebben de stad Issuurtille op 22 kilometer ten Noorden van Dijon in Frankrijk bereikt. De stad Sombernon in deze sector werd bezet tegen een geringe tegenstand. Ongeveer 3200 gevangenen werden genomen in een botsing met vijandelijke colonnes in de omgeving van Autun op 65 kilometer ten Zuid-Westen van Dijon.

— **Radio-Berlijn beweert,** dat meer dan 100 Noordamerikaanse tanks gedurende de laatste twee dagen van de strijd aan het Westelijk front door de Duitse troepen vernield zijn.

— **Het Duitse** communiqué meldt, dat het Geallieerde bruggehoofd over het Albertkanaal ten Noord-Westen van Hasselt stukgeslagen is.

— **Het Duitse garnizoen in de grote Franse havenstad Le Havre heeft zich heenmorgen om 11.30 uur aan de Britten overgegeven. Naar vermeld wordt is de Duitse commandant ernstig gewond en gaf zijn plaatsvervanger opdracht aan het garnizoen om de wapenen neer te leggen. De overgave kwam precies 36 uren nadat de Britten de grote aanval openden op de belangrijke havenstad. Het garnizoen gaf zich over aan de Britse troepen van het Canadese 1e leger.**

— **Hevige salvo's** van kanonvuur langs de Franse kust kunnen in Folkestone (Engeland) gehoord worden, zodat men aanneemt, dat de slag om de Kanaalhavens in hevigheid toeneemt.

De Hitte in Haïti.

Het leven in mondain Kenscoff

door

TEUN DON.

Deze week hebben we de heetste dag van het jaar beleefd: 32 graad Celsius in de schaduw binnenshuis en 43 in de zon buiten. Vanuit Petionville gezien, lag de stad beneden in een trillende waas van hete lucht en op straat heb ik plotseling begrepen wat een „coup de soleil" is (ltt. Zonneslag). De zon slaat je, stompt je op je hoofd, tussenbeide zie je rood voor de ogen je duizelt van de hitte en omstreeks een uur 's middags thuis gekomen, heb je maar een wens: je zo snel mogelijk uit te kleden en te slapen. Het is of de zon alle kracht uit je heeft weggezogen, niets en niemand is daar op de duur tegen bestand.

Wanneer het zo warm is, loopt Port-au-Prince leeg. Dat is het moment, dat iedereen naar Kenscoff gaat. Plotseling zijn er drie of vier busjes, als het ware uit de bodem gesprongen die allemaal omstreeks vier uur 's middags de stad verlaten (vanwege de winkeliers, en de employes in de kantoren) en die 's morgens omstreeks zeven uur weer van Kenscoff terug rijden. In Kenscoff is alles tjokvol. Geen hotelkamer is meer vrij, de huizen, huisjes, hutten, en hutjes, zijn allemaal verhuurd, ieder jaar wordt er bijgebouwd en iedere zomer is er een nieuw tekort aan kamers.

Vanzelfsprekend woon ik weer bij de Jugies, in Kenscoff als in Petionville, in het Hotel de France. En zoals altijd, wanneer ik plotseling in Kenscoff ben, heb ik er kou gevat, en nies, hoest en snuffel, loop met tranende ogen en een rode neus rond (niet van de rum), heb een dikke doek om mijn hals en draag een warm wollen Europees winterpak.

De dames in Kenscoff tonen wat New York als laatste modellen aan sportmodes heeft gecreëerd. Het is bijna indecent voor een dame de bonne societe om in Kenscoff een rok aan te trekken, in Kenscoff draag je „slacks". Coute que coute, de mode houdt er nu eenmaal geen rekening mee dat die slacks heel vaak een speciaal profiel nog scherper doen af tekenen.

Jumpers in allerlei kleur en model. En voor diegenen, die zowel jumpers als slacks nog voor de oorlog in Zwitserland hebben kunnen kopen, biedt Kenscoff de gelegenheid te bewijzen, dat, ondanks Hollywood en zijn filmsterren, het oude Europa toch beter en smaakvoller wist te kleden dan sportief en modieus Amerika.

Kenscoff is het Sanary of het Juan les Pins van Haïti Zonder zee natuurlijk, zonder het comfort, maar met al de daarbij behorende gewoontes. Net als in Juan les Pins tutoyeer je hier iedereen. Dat hoort bij de „bon ton". In Kenscoff, als in Juan-les-Pins wordt de goede bourgeois winkelier plotseling een gevaarlijk bohemien, zoveel te gevaarlijker, omdat hij de spelregels niet zo precies kent. En zijn vriendelijke vrouw, die beneden, in de stad, zo gezellig haar klanten op hun gemak weet te zetten, draagt in Kenscoff een onkleedzame jumper, wringt zich met bovenmenselijke moeite in slacks, en heeft een enorme Mexicaanse sombrero op haar hoofd. „Tegen de zon" zegt ze, maar het regent erg dikwijls in Kenscoff... Kom je haar tegen, dan wordt ge gejijd en gejouwd, en haar man klopt je op je schouder en je voelt je een beetje schuw bewust, dat je je niet aan zijn voornaam herinnert, hoewel die toch heus op het uithangbord voor zijn winkel geschilderd staat.

De volgende morgen, in de stad, denk je eraan er even notitie van te nemen en dan merk je ineens, dat in de stad de oude gebruikelijke vormen weer heersen.

Het leven in de bergen, — Kenscoff ligt op bijna 1500 Meter hoogte, is verrukkelijk. In de stad heb je door de hitte helemaal vergeten, wat honger en eetlust eigenlijk voor mooie dingen zijn.

In Kenscoff krijg je die terug en Paul Jugie vertelt me dat hij voor hetzelfde aantal gasten in Kenscoff tweemaal zoveel provisie nodig heeft als in de stad. En wanneer je aan Jugie's porties in de stad denkt, dan verwonder je je al niet meer, dat de meeste slacks aan het eind van het seizoen niet zo biezonder kleedzaam zijn... Je eet er als een Hollandse dagloner voor de oorlog. En Jugie's keuken kennen we al.

Zelfs de melk in je ontbijtkoffie is er vers. Iedere morgen komt — neen niet de melkboer, — maar de koe. En wandelt van klant naar klant en overal wordt haar zoveel afgetapt als de klant nodig heeft. Om haar bij die oefening van die functie aan te moedigen, wordt ze vergezeld door een schat van een kaltje, — ik vraag me af, wanneer dat arme diertje zelf wat te drinken krijgt... En in de kruidige berglucht (vroeger heb ik geloofd, dat dat kruidige alleen maar een poëtische uitdrukking van schrijvers was maar in Kenscoff ruikt de berglucht, behalve, zoals in de meeste bergen naar koemest, ook verrukkelijk naar mentha en naar eucalyptus), in de kruidige berglucht dus, is het een feest om 's morgens de geur van vers gebrande koffie in te zuigen. En dan ruik je plotseling gebakken ham en eieren. En ik weet niet, waarom ik plotseling inplaats van ham hesp wil zeggen, maar ik heb zo het gevoel dat Felix Timmermans het wel erg naar zijn zin zou hebben in Kenscoff...

Vanmorgen was er een lichte aardbeving. Een vreemd gevoel, — het is al vreemd in een stad, maar ik heb altijd met zulk een gevoel van respect opgekeken naar de soliditeit van de bergen. Vast als een rots... en daar begint hij plotseling te wankelen. — ......Een teken des tijds?

Maar er gebeurt verder niets. De hanen kraaien, — in Haiti doen ze dat op de vreemdste tijdstippen van dag en nacht, — de vrouwen brengen manden vol verse groente en vruchten op haar hoofd naar de markt, — de honden alleen hadden de aardbeving, zoals altijd, voelen aankomen en waren reeds lang van tevoren een hels concert begonnen, maar nu rusten ze van hun symphonie uit en ik ga naar beneden om te ontbijten. Op de tafel ligt de krant van eergisteren. Zelfs de oorlog is acht en veertig uur verder van je weg.

Vacantie in Kenscoff......

Een beeld van ontredderd Europa.

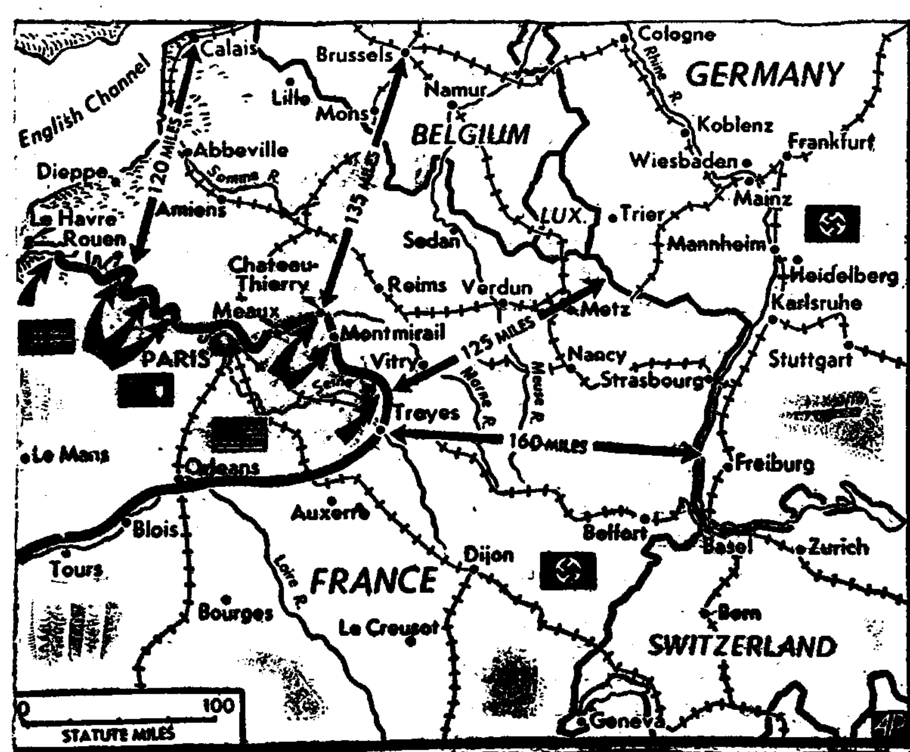
door

ROBERT KIEK.

Vier jaar nazie-overheersing hebben diepe sporen nagelaten op de vele Nederlanders en personen van andere nationaliteiten, die nu uit hun schuilplaatsen opduiken. Sommigen vol vreugde, anderen aarzelend. Vele Nederlanders hadden zich hier verscholen, zowel leden van de Nederlandse ondergrondse beweging als gevluchten op weg naar Engeland. Wanneer zij zich aanbieden bij de autoriteiten om te vechten of te werken voor het Nederlandse leger, bieden zij een beeld op kleine schaal, van wat wij te zien zullen krijgen wanneer de geallieerde soldaten Nederland binnen zullen trekken. Het is geen aangenaam beeld — de meesten van deze mannen en vrouwen zijn de droevige zinnebeelden van het ontredderde Europa. Als opgejaagde dieren, bang, dat de mensenjacht nog niet gedaan is, stellen zij zich voor, dikwijls onder valse namen en als zij vertellen van de onder de nazies opgedane ervaringen kijken zij schuw om zich heen, alsof zij zich er van vergewissen willen, dat geen gestapo-agent in de buurt is. De meesten zijn arbeiders, tussen de 20 en de 40 jaren, en velen waren pas gevlucht uit de Duitse hulpdiensten. Slechts weinige Joden en intellectuelen werden teruggevonden. Allen snakken naar nieuws van hun familieleden, van wie zij niet eens meer weten, waar zij zich bevinden. Zij hunkeren er naar van iemand te horen, wat er nu met hun gebeuren zal, nadat men jaren met hun heeft rondgeleurd door Europa. Zij smeken om iets te mogen doen, liever dan werkeloos rond te lopen, zoals dat gebeurd is sedert de inval begon in Normandië.

De blijdschap van het bevlagde en juichende Parijs dekt een onbeschrijfelijke tragedie van een verloren vreemdelingen-legioen. Levende voorbeelden van het tot het laatste gezwelen Europa. Sommige Nederlanders dwalen wezenloos langs de Parijse boulevards, maar als zij onze vlag zien, voor op de auto, lopen zij juichend op ons toe hopend, dat ik hen misschien iets kan zeggen, dat van enig pratisch nut is. Al hun geschiedenissen zijn even droevig. Zij werden 's nachts van hun bedden gelicht om even een auto naar Brussel te rijden. Maar eens daar kregen zij de kans niet meer om weer te keren. Dan moesten zij atuo's naar Zuid-Frankrijk rijden of naar Oost-Pruisen. Een enkele wist te ontsnappen, maar hij werd weer spoedig gegrepen en aan het werk gezet. Dikwijls dreigden de Duitsers hen als arbeiders naar Oost-Pruisen te zenden. Toen er niet genoeg benzine meer was moesten de chauffeurs naar de fabrieken. Zij wisten, dat de enige kans op ontsnapping was te gaan werken voor de Todt-organisatie in België of Frankrijk. Daaraan waarschijnlijk is het grote aantal arbeidsslaven hier toe te schrijven. De slavenmarkt in België en Frankrijk was even erg als die in de tijd van de „Negerhut van oom Tom". Allerlei soorten „rackets" onder de naam van aannemers-maatschappijen werden door gewetenloze avonturiers van allerlei nationaliteit in het leven geroepen. Zij werkten voor de Duitsers, betalen hun meesters, stalen geld en voedsel van de arbeiders en — wanneer zij geld nodig hadden — verkochten zij hun personeel als vee voor 1000 franc per stuk. Vele gewezen Nederlandse chauffeurs van het „Reichsverkehrministerium" werden gedwongen voor de organisatie te werken; zij blijken allemaal met een zelfde haat tegen deze organisatie bezield te zijn.

Ik vond 50 Nederlandse arbeiders in een hotel in een der voorsteden van Parijs, waar een Franse maquis voor hen zorgde. De meesten waren gewezen chauffeurs. Uit gesprekken bleek mij, dat de meesten er de voorkeur aan hadden gegeven te werken voor de Todt-organisatie, liever dan het slachtoffer te worden van de geallieerde luchtaanvallen op de Duitse industriecentra. Bij het minste vergrijp werd hun voedsel afgenomen of de steun aan de familie in Nederland ingetrokken. Sedert de Duitse nederlaag in Frankrijk hadden de Duitsers zich niet meer om hen bekommerd. Zij hadden het druk om hun eigen huid te redden, om zich nog zorg te maken over de Nederlanders. Er waren maar weinig N.S.B.-ers in Parijs en de meesten er van werden reeds aangehouden. Zij waren in het bezit van Duitse uniformen, waarmee zij gedacht hadden gemakkelijker te kunnen ontsnappen. De snelheid van de geallieerde vooruitgang en de plotselinge bevrijding van Parijs — waarbij alle uitgangswegen afgezet waren, — heeft hen belet een veilig heenkomen te vinden en hierdoor zijn zij in geallieerde handen gevallen (Aneta).

Hoewel de frontlijn reeds belangrijk gewijzigd is, kan men op dit kaartje verschillende plaatsen zien, waar gevochten wordt. Vlak ten Noorden van Trier (zie bij Luxemburg) zijn de Geallieerden Duitsland binnengerukt. Ten Noorden van Metz heeft Generaal Patton een deel van de Maginot-linie bezet en nadert hij de Duitse grens. Het verkeerscentrum Dijon is bezet door de Geallieerde troepen, die uit Zuid-Frankrijk kwamen en thans aansluiting gemaakt hebben met de troepen van Patton.

ONS KONINKRIJK

NEDERLANDSE NIEUWTJES.

Volgens de „Volksradio van het Nationaal Verzet" die Maandag, kort na de aankondiging van de Duitse radio, dat Dr. Goerdeler en zes anderen ter dood veroordeeld waren in de aether kwam, begonnen Nederlandse en Belgische arbeiders in Duitsland te staken. (Aneta)

Nederlandse Mitchells hebben met andere vliegtuigen van de Raf Maandag aanvallen gedaan op de veerboot tussen Vlissingen en Breskens, waarmee de door de Canadezen uit Zeebrugge verjaagde Duitsers trachtten over te zetten. De veerboot werd ernstig beschadigd. (Aneta)

De Nederlandse Gezant in België, Baron B. P. H. van Harinxma thoe Slooten en Mr. S. G.M. baron van Voorst legatiesecretaris zijn Maandag te Brussel aangekomen Mr. F. Gerth van Wijke de diplomatieke vertegenwoordiger van Nederland bij de voorlopige Franse regering kwam uit Algiers te Parijs aan. (Aneta)

SEYSS-INQUART NAAR ZUID-NEDERLAND.

Seyss-Inquart heeft volgens radio Hilversum een inspectietocht gemaakt gedurende de laatste dagen en Maastricht, Eindhoven en 's Hertogenbos bezocht. (Aneta)

VICE-ADMIRAAL TERMIJTELEN.

Schout bij Nacht Termijtelen is tot vice-admiraal benoemd met ingang van 1 September. (Aneta)

HET MISLUKKEN DER NAZIES IN NEDERLAND.

In de Londense „Times" schrijft een Nederlandse correspondent onder de titel: Het mislukken der Nazies in Nederland — De nieuwe horizon van de democratie na de bevrijding", dat een onafhankelijke en fijngeschakeerde openbare mening weer tot leven is gekomen in Nederland. De schrijver haalt artikelen aan uit de sluikbladen Trouw, Ons Vrije Nederland, Het Parool. Het blad zelf wijdt een hoofdartikel aan deze bijdrage en schrijft. Het artikel geeft een levendige indruk van de politieke levensstandaard in bezet Nederland. Verre van het politieke leven stil te leggen heeft de Duitse bezetting het tot nog meer leven gebracht dan dit voor de inval het geval was. De meeste Nederlanders zijn van mening, dat de politiek in het verleden te lijden had onder het feit, dat de grote politieke partijen gevormd werden in een tijd en om redenen, die nu al lang hebben afgedaan. De verzetbeweging, waarbij naar men schat ongeveer 250.000 personen aangesloten zijn; heeft de leiding nu genomen in het opmaken van plannen voor de toekomst van het land en geeft haar standpunten te kennen in de sluikpers, waarvan de druk en de verspreiding — ondanks de zeer strenge maatregelen van de Duitsers — een van de merkwaardigste staaltjes van ondergrondse journalistiek is. Deze publicaties zijn in het algemeen van zeer vooruitstrevende aard en leggen vooral nadruk op het belang van een diepgaande hervorming op sociaal- en economisch terrein. Op het gebied van internationale politiek volgen zij de lijn, die door den Nederlandsen Minister van Buitenlandse Zaken, Van Kleffens, werd uitgestippeld en zij verklaren met hem, dat Nederland gereed moet zijn om met de andere mogendheden de souvereiniteit gedeeltelijk te beperken, daar anders geen onafhankelijke veiligheid bereikt kan worden. Maar deze vraag voor radicale maatregelen gaat niettemin gepaard met trouw aan de parlementaire instellingen en een groot ontzag voor de individuele vrijheid volgens de beste tradities van Nederland.

De Nederlandse verzetbeweging wenst zo snel mogelijk na de bevrijding een parlement samengesteld te zien gedeeltelijk bestaande uit de vroegere leden van de Staten Generaal en gedeeltelijk uit personen uit hun eigen rangen gekozen. Zij stemmen er echter volkomen mee in, dat gedurende de periode dat dit om militaire redenen vereist is, de bevelen van de regering en van de geallieerde autoriteiten zo snel mogelijk worden opgevolgd De Nederlandse regering te Londen heeft getoond, dat zij de verantwoordelijkheid van deze nieuwe richting in de openbare mening op zich kan nemen. Zij heeft zich de moeite genomen de opvatting van de verzetbeweging te peilen betreffende haar eigen plannen voor herstel van de politieke administratieve structuur van Nederland en heeft haar eigen opvattingen gewijzigd, waar de leiders van het verzet het niet met haar eens waren. Deze staatsmanswijze inzichten in het belangrijke — maar dikwijls over het hoofd geziene — feit, dat de openbare mening in de bezette landen niet stationnair is gebleven gedurende de jaren van overheersing, geven wel de beste verklaring, waarom Nederland niet aangetast werd door de bittere verdeeldheid, die Churchll eens genoemd heeft: De ziekte van de nederlaag. Zoals onze correspondent schrijft, moet uit de ogenschijnlijke eensgezindheid van de sluikpers niet besloten worden, dat de openbare mening in Nederland het op alle punten eens is.

Er is in Nederland een sterke traditie van conservatisme en dit zal niet zo gemakkelijk te verzoenen zijn met de ons verreikende voorstellen van de organen der verzetbeweging. Maar dergelijke meningsverschillen zijn de kern van de democratie. Het in het leven blijven — zelfs onder de bezetting — van politieke groepen van verschillende aard, is een der redenen waarom men er op vertrouwen kan, dat Nederland uit deze beproeving weer zal opstaan met de oude erfenis van vrijheid (Aneta).

KORT NIEUWS UIT NEDERLAND.

— Prins Bernhard en Luitenant Generaal Brian Gwyne Horrocks bevelhebber van het Britse leger, waarbij de Nederlandse troepen zijn ingedeeld, hebben een bezoek gebracht aan de Nederlandes sector van het front.

— Volgens de Brusselse radio heeft Prins Bernhard een bezoek gebracht aan de Nederlandse van België.

— Alle vrouwen en kinderen van N.S.B.-ers worden naar het Noordelijk gedeelte van Nederland ontruimd. Anton Mussert heeft dit Zondag door de radio bekend gemaakt en tevens medegedeeld, dat ook maatregelen getroffen worden om de mannelijke leden van de N.S.B. uit de drie Zuidelijke provincies van het land, die onmiddellijk door de oprukkende Geallieerde legers worden bedreigd, te ontruimen. Het is de kortst rede, die Mussert ooit voor de radio heeft gehouden. Hij verklaarde, dat de ontruiming van vrouwen en kinderen die dag is begonnen. Mussert zeide met gedempte stem: „Weer dreigt de oorlog ons land te overrompelen. De voorlopers zijn reeds in aantocht".

— Uit vrees voor de opmars van de Geallieerden hebben de Duitsers het gebied ten Noorden van Amsterdam onder water gezet (Aneta).

OP WEG NAAR NEDERLAND.

Uit het Hoofdkwartier:

De Geallieerde troepen hebben nu drie bruggehoofden geforceerd over het Kanaal van Gent en vorderen in de richting van Zeuws Vlaanderen. Intussen strijden de Nederlandse troepen, die bij het tweede Britse leger ingedeeld zijn, meer Oostelijk aan het Albertkanaal.

Ondanks een sterke Duitse tegenstand werd hier vooruitgang gemaakt tot 20 mijl van de Nederlandse grens in de richting van Maastricht.

De Geallieerde luchtmacht heeft haar aanvallen voortgezet op Nederlands gebied. Het verkeer en de spoorwegstations zijn onder vuur genomen door jaagersbommenwerpers. De brug van Dordrecht is gebombardeerd. Duitse treinen werden te Deventer door Mosquito's bestookt.

Een 155-mm. kanon van het Britse leger in actie ergens aan het Westeuropese front. Stofwolken stijgen op van de grond bij het afschieten van het kanon.

Hier ziet men een der vlegel-tanks, die de Geallieerde doorbraak in Le Havre hebben geleid. De zwiepende kettingen vooraan de tank doen de landmijnen ont ploffen, zodat de weg schoon geveegd wordt voor het voetvolk.